

ARCHIV - DEMOLITION MAN

ÁĈEtrtek, 03 Á•ervenec 2008

SvĀ›t se mi hrouť pod rukama. Jako by nestaĀ•ilo, Ā¼e se hrouť sám sobĀ› ve svých ekologických katastrofách a populaĀ•ních explozích. Rozdíl tu ov•em je - zatímco sám se hrouť tak nĀ›jak globálnĀ›, mnĀ› se hrouť po kusech. Jsem totiž¼ Ā•lov pod jeho¼ rukama nic není jisté; vĀ›ci mnou pouĀ¼ívané se rozbijí, ztratí nebo získají novou, zdraví škodlivou funkci.

Nevím proč tak Ā•iní, asi má› nemají rády. Vybavuji si své poslední nezdary a uvĀ›domuji si, Ā¼e jsem pĀ™ilíš nejen Ā¼e mne nemají rády, ony mne pĀ™ímo nenávidí, spikly se proti mnĀ›. Pokud mi nevĀ›Ā™íte, uvedu nĀ›kolik pĀ™íklad - kdykoli se pokouším otvíracím noĀ¼íkem zašroubovat šroub nebo pĀ™eštípnout drát, poĀ™eĀ™ se

- olej pĀ™elĀ›vaný z pánve zpátky do lahve, se rozleje po podlaze
- pouĀ¼itý toaletní papír vĀ¼dy pĀ™istane mimo mísu
- kuchyĀ•ský nĀ•, pouĀ¼itý místo párátko, se zabodne do dásní – atd.

Samostatnou kapitolou jsou pĀ™edmĀ›ty upouštĀ›né na zem. Jeden z Murphyho zákonĀ™ tvrdí, Ā¼e vĀ›ci upuštĀ›né na zem se zakutálí na co nejnepĀ™ístupnĀ›ší místo. Toto pravidlo jsem v praxi dovedl k takové dokonalosti, Ā¼e jsem byl nucen na jeho místo vypracovat nĀ›kolik zcela nových:

- 1) Malé kousky upuštĀ›né na zem záhadnĀ› zmizí
- 2) Velké kousky upuštĀ›né na zem se rozdrobí na malé kousky, a na ty je hned poté aplikováno pravidlo Ā•. 1
- 3) UpuštĀ›né pĀ™edmĀ›ty najdeme aĀ¼ pĀ™ími luxování, a to po zvuku, kdy¼ zachrastí v hadici
- 4) Kouskem je myšlen libovolný pĀ™edmĀ›t hmotné povahy

Také je zvláštní, Ā¼e zatímco ostatním (normálním) lidem padají vĀ›ci na místa špatnĀ› pĀ™ístupná, mnĀ› padají na místa zcela nepĀ™ístupná – za knihovnu, do výlevky, do ohně›, do kanálu atd. Z toho si ostatní lehce odvodí, Ā¼e jsem ještĀ› nešikovnĀ›jší neĀ¼ oni sami a Ā•asto se mi za to krutĀ› posmívají. Na druhé stranĀ› m ov•em svou hrdost, která jim nedovoluje, aby mi pomohli pĀ™edmĀ›t vylovit. Další zajímavostí je to, Ā¼e vĀ›tšina tzv. "jedoch" vĀ›cí umĀ™e v mých rukou. Konvice s pĀ™ilepeným ouškem dá oušku poslední sbohem ve chvíli, kdy ji za nĀ›j drĀ¼ím já. Viklající se knoflík u rádia zĀ™stane v mé ruce. Kdy¼ se pokouším rozsvítit vyšlapaným vypínaĀ•em, vyhodím pojistky. A tak dále. Z toho pro mé bliĀ¼ní plyne: Neumím drĀ¼et konvici (jinému, normálnímu Ā•lovĀ›ku, napĀ™íklad jim, se to nikdy nestalo). Nedoká¼u naladit rádio (moc za to tahám; zkuste jim vysvĀ›tlit, Ā¼e se pĀ™ími ladĀ›ní rádia za knoflík tahat nedá). ŠpatnĀ› rozsvĀ›cím lampu (moc tlačím vypínaĀ•, plácám do nĀ›j apod.). Pokud se nĀ›co Ā•irou a naprosto nepravdĀ›podobnou náhodou rozpadne v cizích (!!!) rukou, mohu za to já, proto¼e jsem s tím pĀ™edtím špatnĀ› zacházel a zniĀ•il to – a navíc se pĀ™e všechny ostatní vĀ›ci rozbily mnĀ›. Alternativa, Ā¼e za všechno má¼e nĀ›kdo jiný neĀ¼ já a Ā¼e se mi vĀ› rukou jen Ā•irou náhodou samozĀ™ejmĀ› ještĀ› nikoho nenapadla. Získal jsem si povĀ›st Ā•lovĀ›ka, kterému nelze svĀ› ani poleno, aby ho nezniĀ•il.

V poslední době› Ā•asto pracuji s drahým poĀ•ítaĀ•em, který se k porouchání pĀ™ímo nabízí. Jsem proto opatrnĀ›jšk nĀ›mu pomalu a obezĀ™etnĀ›, tak, jako se lovec blíĀ¼í ke své obĀ›ti a vĀ¼dy pĀ™ítoťm doufám, Ā¼e se neporoucc

Jeník Flaška